

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 14 stycznia 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Tomasz Słoboszowski (spr.)</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Zdzisława Waszchnik</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Alfred Beszterda</i>
Protokolant:		<i>Bartosz Głuszko</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2013 r. odwołania wniesionego przez Obwinionego (...) – pełniącego w czasie popełnienia zarzucanego czynu funkcję Likwidatora w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego (...) - od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie z dnia 7 września 2012 r. sygn. akt RKO-522/244/11; RKO-522-6-12, w zakresie w którym uznano Obwinionego (...) winnym popełnienia naruszeń dyscypliny finansów publicznych określonych w art. 16 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegających na:

- 1) niewykonaniu do dnia 28 lipca 2010 r. (faktura nr 1070/SPZ/2010),
- 2) niewykonaniu do dnia 26 lipca 2010 r. (faktura nr 1061/SPZ/2010),
- 3) niewykonaniu do dnia 12 lipca 2010 r. (faktura nr 0958/SPZ/2010),
- 4) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r. (faktura nr DENFV/10/1132),
- 5) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r. (faktura nr DENFV/10/1134),
- 6) niewykonaniu do dnia 1 sierpnia 2010 r. (faktura nr DENFV/10/1135),
- 7) niewykonaniu do dnia 10 lipca 2010 r. (faktura nr DHSFV/10/1527),
- 8) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r. (faktura nr DHSFV/10/1643),
- 9) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r., (faktura nr DHSFV/10/1645),
- 10) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r., (faktura nr DHSFV/10/1646),
- 11) niewykonaniu do dnia 11 lipca 2010 r., (faktura nr DSEEFV/100684),
- 12) niewykonaniu do dnia 16 lipca 2010 r., (faktura nr DSEEFV/10/0706),
- 13) niewykonaniu do dnia 30 lipca 2010 r., (faktura nr DSEEFV/10/0785),
- 14) niewykonaniu do dnia 5 lipca 2010 r., (faktura nr 32/10/06),
- 15) niewykonaniu do dnia 4 sierpnia 2010 r., (faktura nr 26/10/07),

zobowiązań Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej - Wojewódzkiego Szpitala (...) wobec kontrahentów, skutkujące zapłatą odsetek w 2010 r. w kwotach:

- 1) 19,81 zł,

- 2) 179,12 zł,
- 3) 57,32 zł,
- 4) 62,65 zł,
- 5) 6,65 zł,
- 6) 677,11 zł,
- 7) 24,17 zł,
- 8) 41,04 zł,
- 9) 3,50 zł,
- 10) 41,75 zł,
- 11) 21, 51 zł,
- 12) 119,79 zł,
- 13) 37,29 zł,
- 14) 5.592,39 zł, (przy czym za okres pełnienia przez Obwinionego funkcji w kwocie 4.557,96),
- 15) 4.933,75 zł, (przy czym za okres pełnienia przez Obwinionego funkcji w kwocie 3.837,36)

- w łącznej kwocie 9.687,03 zł,

które to zaniechanie stanowi naruszenie dyspozycji przepisu art. 44 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn.zm.) – zgodnie z którym wydatki publiczne winny być dokonywane w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań;

Komisja Orzekająca I instancji w odniesieniu do wyżej opisanych naruszeń i przypisanych czynów określonych w art. 18 pkt. 2 ustawy, odstąpiła od wymierzenia Obwinionemu kary oraz obciążyła obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł.

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 i art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 ustawy uchyla zaskarżone orzeczenie w zakresie przypisania Obwinionemu odpowiedzialności za naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 16 ust. 1 ustawy i uniewinnia Obwinionego od tych naruszeń.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 7 września 2012r. Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie (zwana dalej RKO) uznała (...), pełniącego w czasie popełnienia czynów, funkcję kierownika jednostki – z tytułu wykonywania czynności Likwidatora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...), odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającym na:

- 1) nie wykonaniu do dnia 28 lipca 2010r. (faktura nr 1070/SPZ/2010),

- 2) nie wykonaniu do dnia 26 lipca 2010r. (faktura nr 1061/SPZ/2010),
 - 3) nie wykonaniu do dnia 12 lipca 2010r. (faktura nr 0958/SPZ/2010),
 - 4) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1132),
 - 5) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1134),
 - 6) nie wykonaniu do dnia 1 sierpnia 2010r. (faktura nr DENFV/10/1135),
 - 7) nie wykonaniu do dnia 10 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1527),
 - 8) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1643),
 - 9) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1645),
 - 10) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/1646),
 - 11) nie wykonaniu do dnia 11 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/0684),
 - 12) nie wykonaniu do dnia 16 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/0706),
 - 13) nie wykonaniu do dnia 30 lipca 2010r. (faktura nr DENFV/10/0785),
 - 14) nie wykonaniu do dnia 5 lipca 2010r. (faktura nr 32/10/06),
 - 15) nie wykonaniu do dnia 4 sierpnia 2010r. (faktura nr 26/10/07),
- zobowiązań Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...) wobec kontrahentów, skutkujące zapłatą odsetek w 2010r. w kwotach:

- 1) 19,81 zł,
- 2) 179,12 zł,
- 3) 57,32 zł,
- 4) 62,65 zł,
- 5) 6,65 zł,
- 6) 677,11 zł,
- 7) 24,17 zł,
- 8) 41,04 zł,
- 9) 3,50 zł,
- 10) 41,75 zł,
- 11) 21,51 zł,
- 12) 119,79 zł,
- 13) 37,29 zł,
- 14) 5.592,39 zł (przy czym za okres pełnienia przez Obwinionego funkcji w kwocie 4.557,96 zł),
- 15) 4.933,75 zł (przy czym za okres pełnienia przez Obwinionego funkcji w kwocie 3.837,36) - w łącznej kwocie 9.687,03 zł,

które to zaniechanie stanowi naruszenie dyspozycji przepisu art. 44 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. nr 157, poz. 1240 ze zm.) – zgodnie z którym wydatki publiczne winny być dokonywane w wysokości i w terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. Czyny te noszą znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 114 ze zm.) (dalej zwaną ustawą).

Tym samym orzeczeniem RKO uznała (...), pełniącego w czasie popełnienia czynów, funkcję kierownika jednostki – z tytułu wykonywania czynności Likwidatora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...), odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającym na:

- 1) nieprzekazaniu w formie dokumentu w obowiązującym terminie do 14 października 2010r., do Zarządu Województwa Małopolskiego kwartalnego sprawozdania RB-Z i RB-N,
- 2) nieprzekazaniu w formie dokumentu w obowiązującym terminie do 14 kwietnia 2010r., do Zarządu Województwa Małopolskiego kwartalnego sprawozdania RB-Z i RB-N.

Powyższe czyny noszą znamiona czynu naruszającego dyscyplinę finansów publicznych w

rozumieniu art. 18 pkt 2 ustawy.

W wyniku rozpoznania sprawy RKO odstąpiła od wymierzenia kary oraz zasądziła od Obwinionego zwrot na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł.

W uzasadnieniu RKO podniosła następujące okoliczności. Obwiniony w okresie od 1 kwietnia 2010 r. do 22 listopada 2010 r. pełnił funkcję kierownika jednostki – z tytułu wykonywania czynności Likwidatora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...). Znajduje się w kręgu podmiotów podlegających odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...), należy zgodnie z art. 9 pkt 10 ustawy o finansach publicznych do jednostek tworzących sektor finansów publicznych. Następnie RKO uwzględniając przepisy przejściowe, to jest zarówno art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 240, poz. 1429), jak i art. 24 ust. 1 ustawy, postanowiła o zastosowaniu do niniejszej sprawy ustawy obowiązującej w dniu orzekania. W dalszej części uzasadnienia, oceniając obowiązujący stan prawny i zaistniały stan faktyczny, RKO stwierdziła, że wyżej wymienione sprawozdania nie były przekazywane w wymaganych terminach, a odpowiedzialność z tego tytułu stosownie do art. 4 pkt 2 ustawy ponosi (...). Równocześnie RKO ustaliła, iż Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...) w okresie od 5 lipca do 4 sierpnia 2010 r. nie wywiązywał się z obowiązujących terminów płatności wskazanych szczegółowo w sentencji orzeczenia wobec dostawców, co skutkowało zapłatą odsetek za zwłokę w regulowaniu zobowiązań na łączną kwotę 9.687,03 zł. I tym samym wypełniło to znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 16 ust. 1 ustawy. Uznając odpowiedzialność (...) za wskazane naruszenia dyscypliny finansów publicznych, RKO postanowiła zastosować środek nadzwyczajny, jakim jest odstąpienie od wymierzenia kary. Wzięto tu pod uwagę dotychczasową niekaralność, brak wystąpienia szkody w finansach publicznych, szczególne warunki, w których działał Obwiniony – brak niezbędnego personelu oraz ograniczenia w zakresie posiadanych środków.

Pismem z dnia 31 października 2012 r. (...) sformułował odwołanie, w którym wniósł o uchylenie orzeczenia RKO z dnia 7 września 2012r. w części opisanej w pkt. I orzeczenia, a mającej stanowić naruszenia art. 16 ust. 1 ustawy, orzeczeniu temu zarzucił:

- błędne ustalenia faktyczne, przez nie wzięcie pod uwagę, iż szpital był w likwidacji
- naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię.

Biorąc powyższe pod uwagę, Obwiniony wniósł o:

- 1) uniewinnienie od czynu ujętego w punkcie I orzeczenia, gdyż znamiona zarzuczonego naruszenia zostały zdekompletowane poprzez brak winy Obwinionego, a więc w zarzucanym czynie jest brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych – co zostało przedstawione w jego wyjaśnieniach z dnia 25 listopada 2011 r. oraz z dnia 03 stycznia 2012 r. oraz złożonych przez Obwinionego na rozprawie przed RKO,
- 2) obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania w niniejszej sprawie w myśl art. 167 ust. 2 ustawy.

W uzasadnieniu odwołania (...) podniósł, iż uzasadnienie orzeczenia odnoszą się do innych stanów faktycznych, gdyż kierownik jednostki ponosi odpowiedzialność za stan faktyczny z chwilą objęcia stanowiska oraz za staranne działania w okresie jego pełnienia. Ponadto przywołane orzeczenia odnoszą się do jednostek nie będących w stanie likwidacji. Obwiniony ponownie, zatem wnosi się o wzięcie pod uwagę:

- 1) pozbawienie przewidywanych przychodów szpitala w likwidacji przez organ założycielski, tj. Województwo Małopolski,
- 2) RKO nie ustosunkowała się do przedstawionego kolejnego dowodu jako rażącego przykładu braku staranności działania przez organ założycielski tj. konieczności zapłaty

kwoty 1,7 mln złotych z tytułu spłaty kredytu do banku (...), mimo wystąpienia przez likwidowany Szpital w połowie maja 2010 r. o prolongatę spłaty kredytu do 31 stycznia 2011 r. Po blisko 2,5 miesięcznej zwłoce w wyrażeniu zgody przez poręczyciela jakim było Województwo Małopolskie, kwota ta musiała być zapłacona do końca 31 lipca 2011 r. z uwagi na bardzo spóźnioną zgodę na prolongatę kredytu,

3) RKO nie odniosła się również do dowodów w sprawie wykonywania obowiązków przez organ założycielski, jak i właściciela powołanej spółki, który jako zgromadzenie wspólników mógł wyrazić swoją wolę w sprawie przekazania przez Spółkę kwoty ok. 6,7 mln złotych z tytułu aktywów obrotowych jakim były zapasy (leki i materiały medyczne) na rzecz likwidowanego Szpitala,

4) jeżeli organ założycielski pozbawia podmiot przychodów (do czego ma prawo) z likwidowanej jednostki przeznaczonych na spłatę zobowiązań, to powinien przewidzieć taką sytuację i zabezpieczyć likwidowanemu Szpitalowi środki finansowe,

5) brak zajęcia stanowiska przez RKO, co do uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego, w wyniku których szpital został postawiony od 1 kwietnia 2010 r. w stan likwidacji. Postawienie szpitala w stan likwidacji jednoznacznie wskazuje, że jednostka miała problemy finansowe, które mogą być rozwiązane jedynie w formie likwidacji.

6) brak możliwości przewidzenia skutków kontroli przez likwidatora wynikających z protokołu kontroli ZUS z dnia 16 lipca 2010 r.,

7) uniewinnienie Obwinionego jest jak najbardziej zasadne tym bardziej, że: (...) został powołany dopiero od 1 kwietnia 2010 r., nie mógł spłacić zobowiązań bez sporządzenia sprawozdania finansowego na dzień 30 czerwca 2010 r., priorytetowo traktowano finanse publiczne zabezpieczając środki na spłatę zobowiązań publiczno-prawnych.

W orzeczeniu pominięto kwestię odpowiedzialności organu założycielskiego oraz wniosków wynikających z najnowszych orzeczeń Głównej Komisji Orzekającej (dalej zwanej GKO).

Zdaniem Obwinionego, brak jest zatem podstaw do przypisywania mu winy, tym bardziej, iż wszystkie opisane w pismach do RIO oraz w niniejszym odwołaniu zdarzenia można było udokumentować, jednak nie przesłuchanie (...) w okresie likwidacji Szpitala spowodowało znaczne ograniczenie prawa Obwinionego do obrony, a co za tym idzie także i przedłożenia dowodów w postaci licznych pism kierowanych do organów Województwa Małopolskiego, jak i organów Spółki.

Na dzień 14 stycznia 2013r. została wyznaczona rozprawa, na którą stawili się Obwiniony (...), jego pełnomocnik (...) oraz Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pan Paweł Laudański. W wyniku rozpoznania sprawy Obwiniony podtrzymał odwołanie i wniósł jak w odwołaniu, a strona oskarżycielska wniosła o nieuwzględnienie odwołania i utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę skład orzekający GKO zważył, co następuje.

Dla potrzeb orzekania w niniejszej sprawie przyjęto stosowanie przepisów obowiązujących w dniu orzekania, stwierdzając, iż zarówno w aspekcie procesowym (art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów oraz niektórych innych ustaw Dz. U. nr 240, poz. 1429), jak i materialnym (art. 24 ust. 1 ustawy) znowelizowane przepisy prawa są względniejsze dla sprawcy, w szczególności w aspekcie materialnym. Odnosząc się bowiem do zarzutów podniesionych przez Obwinionego w odwołaniu, konieczne jest przeanalizowanie konstrukcji winy w odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenie nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej z wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Innymi słowy osobą winną jest

nie tylko osoba będąca łącznie sprawcą czynu w świetle art. 19 ust. 1 lub 3 ustawy oraz spełniająca wymagania art. 4 i 4a ustawy, ale poza powyższymi warunkami osoba, której można jednocześnie wskazać zachowanie prowadzące do uniknięcia naruszenia dyscypliny finansów publicznych w konkretnych okolicznościach sprawy. W niniejszej sprawie ani strona oskarżycielska obydwu instancji, jak i RKO nie wskazała takiego alternatywnego i legalnego zachowania sprawcy, a wskazanie takiego zachowania stanowi warunek uznania Obwinionego winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Tym samym strona oskarżycielska obydwu instancji, jak i RKO nie udowodniła winy sprawcy, a stosownie do art. 76 ust. 2 ustawy Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności, a zatem to przede wszystkim na stronie oskarżycielskiej lub ewentualnie na organie orzekającym spoczywa ciężar dowodzenia winy sprawcy. Takiego dowodu w katach sprawy nie ma. Należy zatem zgodzić się z zarzutami Obwinionego podniesionymi w odwołaniu, iż orzeczenie zawiera w zaskarżonym zakresie:

- błędne ustalenia faktyczne, przez nie wzięcie pod uwagę, iż szpital był w likwidacji,
- naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię.

Za błędne należy zatem uznać działania RKO w zakresie:

- 1) nie wzięcia pod uwagę pozbawienia przewidywanych przychodów szpitala w likwidacji przez organ założycielski, tj. Województwo Małopolskie,
- 2) nie ustosunkowanie się do przedstawionego kolejnego dowodu jako rażącego przykładu braku staranności działania przez organ założycielski tj. konieczności zapłaty kwoty 1,7 mln złotych z tytułu spłaty kredytu do banku (...), mimo wystąpienia przez likwidowany szpital w połowie maja 2010 r. o prolongatę spłaty kredytu do 31 stycznia 2011 r. Po blisko 2,5 miesięcznej zwłoce w wyrażeniu zgody przez poręczyciela jakim było Województwo Małopolskie, kwota ta musiała być zapłacona do końca 31 lipca 2011 r. z uwagi na bardzo spóźnioną zgodę na prolongatę kredytu,
- 3) nie odniesienia się również do dowodów w sprawie wykonywania obowiązków przez organ założycielski, jak i właściciela powołanej spółki, który jako zgromadzenie wspólników mógł wyrazić swoją wolę w sprawie przekazania przez Spółkę kwoty ok. 6,7 mln złotych z tytułu aktywów obrotowych jakim były zapasy (leki i materiały medyczne) na rzecz likwidowanego szpitala,
- 4) nie odniesienia się do faktu, iż jeżeli organ założycielski pozbawia podmiot przychodów (do czego ma prawo) z likwidowanej jednostki przeznaczonych na spłatę zobowiązań, to powinien przewidzieć taką sytuację i zabezpieczyć likwidowanemu Szpitalowi środki finansowe,
- 5) nie odniesienia się do uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego, w wyniku których szpital został postawiony od 1 kwietnia 2010 r. w stan likwidacji. Postawienie szpitala w stan likwidacji jednoznacznie wskazuje, że jednostka miała problemy finansowe, które mogą być rozwiązane jedynie w formie likwidacji,
- 6) nie odniesienia się do braku możliwości przewidzenia skutków kontroli przez likwidatora wynikających z protokołu kontroli ZUS z dnia 16 lipca 2010 r.

Taka szczegółowa analiza dokonana zarówno przez stronę oskarżycielską, jak i organ orzekający I instancji mogłaby doprowadzić do niewątpliwego rozstrzygnięcia, czy działania sprawcy rzeczywiście były zawinione. W ocenie składu orzekającego GKO, dalsze prowadzenie postępowania dowodowego jest jednak niecelowe, z uwagi na niewątpliwie okoliczności, w których sprawca działał. Będą to: krótki czas, w których (...) pełnił funkcję, zarządzanie podmiotem znajdującym się w warunkach trwałej i pełnej likwidacji, brak niewątpliwych informacji co do stanu i charakteru prawnego zadłużenia. Okoliczności te wskazują, iż (...) rzeczywiście jest niewinny, bowiem odmienna ocena byłaby dotknięta z pewnością dużą dozą wątpliwości, a nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego (art. 76 ust.3 ustawy). Zaleca się jednak na przyszłość zarówno stronie

oskarżycielskiej jak i RKO bardziej wnikliwą analizę konstrukcji winy z art. 19 ust. 2 ustawy oraz poszukiwania i analizowania dowodów pozwalających na niewątpliwe udowodnienie winy sprawcy.

Równocześnie skład orzekający RKO wskazuje, iż nie może uwzględnić wniosku Obwinionego o obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania, gdyż koszty te zostały słusznie określone stosownie do art. 167 ust. 1 ustawy, w związku z uznaniem (...) winnym popełnienia czynu z art. 18 pkt 2 ustawy, w którym to zakresie Orzeczenie I instancji jako niezaskarżone stało się już prawomocne.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.